

akademski list

JUNIOR

Broj 4 Godina II

PRESSING

Diploma
za
zavičaj

www.pressing-magazin.rs

STRIPARNICA

JUŽNI
DARKWOOD
NIŠ

UL. Milojka Lešjanina 1
Niš

tel.018/242-261

Sadržaj:

**Diploma
za
Zavičaj**

4-6 Intervju: Stefan M. Mladenović
Sujetu zatvorite i zaključajte u pandorinu kutiju
Razgovarala: **Andelija Vasović**

7-9 Intervju: Katarina Nikolić
*Za dobru organizaciju mora da se planira čak
i kada je vreme da se spava*
Razgovarala: **Katarina Mladenović**

9-10 Intervju: Nikola Dopuđ
Više mi znači da put do budućnosti bude dobar
Razgovarala: **Andelija Vasović**

11-13 Intervju: Sara Stanković
*Kad mi nedostaje motivacija, zamislim
da sam već uspela u tome što radim*
Razgovarala: **Andelija Vasović**

14-16 Intervju: Dušan Branković
Težite ka cilju, korak po korak
Razgovarala: **Andelija Vasović**

17-19 Intervju: Stefan Milovanović
Vežba, upornost i predanost uvek se isplate
Razgovarala: **Andelija Vasović**

SPECIJALNO IZDANJE AKADEMSKOG LISTA PRESSING

Pressing junior

Godina II, broj 4

Izdavač: **Studentski informativno izdavački centar - Niš**

Štampanje ovog broja pomogli su:

Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja

Ministarstvo kulture i informisanja

Sekretarijat za kulturu Grada Niša

Razgovarala: **Andelija Vasović**

Stefan M. Mladenović

Sujetu zatvorite i zaključajte u pandorinu kutiju

Početak svakog radnog i dugotrajnog procesa je težak. Posebno kada podršku od strane kolega skoro i da nemate. Radeći sam na scenariju, kostimima, ulogama, produkciji i režiji, Stefan Mladenović uspeo je da sebi iskroji put do zvezda. Njegove zvezde predstavljaju svaku osmišljenu ulogu, svaki snimljeni film...

Stefan je završio Fakultet umetnosti u Prištini. Kako sam kaže, nije mu bilo bitno ni gde ni kako, već mu je bilo važno da uči ono šta ga ispunjava. Uspeh na fakultetu, u životu i svakodnevnim aktivnostima vidi kao dar. Voli da živi danas i sad i ništa ga ne može naterati da kvari jačinu Univerzuma.

Snimio je brojne kratkometražne filmove, zahvaljujući svojoj mašti i idejama, a za naš list govori o njihovoj realizaciji.

Kada počinješ da spoznaješ svoju ljubav prema glumi?

Spoznao sam je još u detinjstvu, kratko i jasno – zahvaljujući Bárbari Mori. Međutim, upoznajući rad ove meksičke glumice i mnogih velikana španske kinematografije, kao tinejdžer, uvideo sam da samo kroz glumu mogu stvarati novi svet, unutar mog sveta. Danas glumu doživljam kao umetnost koja me izvlači iz komforne zone. Pomaže mi da budem hrabriji, da sazrim kao čovek, a publici pruža pomoć, podršku, lekciju i lek.

Kako si odlučio da svoje obrazovanje i svoj život preseliš u Prištinu? Kako je izgledao tvoj odlazak?

Nisam mario gde i u kojim uslovima, samo sam želeo da studiram glumu po svaku cenu. Danas sa završenim Fakultetom umetnosti Priština – Zvečan, sa sedištem u Kosovskoj Mitrovici, shvatam koliko nisam ni slutio da ću sa devetnaest godina otići tamo i, po subjektivnom osećaju, odslužiti četvorogodišnji vojni rok. Biti često bez vode i struje je u današnje vreme skoro pa nezamislivo. Taj odlazak doneo je veliko psihičko jačanje i osamostaljivanje. Zbog toga sam beskrajno zahvalan tom životnom iskustvu.

U kojoj meri si uspevao da svoje obaveze na fakultetu i van njega obavljaš paralelno? Da li si morao bilo čega da se odričeš?

Osoba sam koja je veoma fokusirana i posvećena onome što radi. U periodu studiranja sam se bavio samo fakultetskim obavezama jer nisam želeo da me bilo šta distancira ili skrene pažnju. Odlazak na studiranje u Kosovsku Mitrovicu doneo je ogromna odricanja ali i pregršt divnih poznanstava i iskustava. Jedno odricanje vredi deset novih šansi.

Tvoj prvi kratkometražni film u saradnji sa produkcijom „MMD Studio“ praviš 2016. godine. Kako je došlo do saradnje sa njima i koji je bio motiv tvog filma?

Jedna vrlo zanimljiva činjenica je da sam se prvi put susreo sa kamerom kada sam imao sedamnaest godina, radeći kao novinar. Iza kamere se nalazio Miroslav Mitić, direktor produkcije „MMD Studio“. Skoro deset godina kasnije, kontaktirao sam Miroslava i pitao ga da li je raspoložan da napravimo film na španskom jeziku. Tako je došlo do nastanka našeg prvog nagrađivanog kratkometražnog filma „Quiero decirte“ koji za motiv ima da kroz LGBT tematiku i coming-out priču olakša svakoj osobi koja je u bilo kakvoj dilemi, koja je na bilo koji način izopštena, svakoj koja je „drugačija“.

Ubrzo nakon toga, stiže i tvoj drugi film, „Lui Lack, tú no tienes la culpa“. Zašto si se odlučio da ovaj film bude na španskom?

Lui Lack je na neki način omaž svim umetnicima i stvaraocima sa španskog govornog područja koji su me inspirisali i kojima sam neizmerno zahvalan na otkriću buntovne kreativnosti u sebi i besplatnim časovima španskog jezika. Svih sedam likova koje igram u pomenutom filmu nose imena meni veoma dragih umetnika, koji su mi uzori u filmskom svetu.

S obzirom na to da u filmu tumačiš sve likove, koliko ti je trebalo vremena da se psihički pripremiš? Da li se u nekima od njih pronalaziš?

Počev od scenarija, koji sam sam napisao, preko režije, glume, kostima, produkcije... I te kako se pronalazim u svakome od njih jer sam svakom liku dao određeni period iz mog života. U saradnji sa psihoterapeutkinjom Milicom Milkić psihički sam se pripremao i dolazio do rešenja kako da izgradim sedam različitih karaktera. Ceo taj proces je dosta dugo trajao, što je kasnije rezultiralo odličnom transformacijom između likova.

Kako se boriš sa današnjom srpskom kinematografijom koja sve više promovise nasilje? Da li si od onih koji pažljivo biraju svoje uloge?

Promocija nasilja ili skretanje pažnje na problem današnjeg društva? Neophodno je govoriti o bilo kom vidu nasilja. Problem je u tome što se mlađe generacije poistovećuju sa pričama i likovima, što je potpuni opozit onoga što film treba da prenese. Naše tržište je u deficitu sa kastinzima, što je veliki problem mladih glumaca. Pažljivo biranje uloga na pomenutom broju kastinga je kao biranje paprike za ajvar na pijaci sa kupusom. Zato je najbolje da s vremena na vreme kastujem samog sebe.

Da li trenutno radiš na nekom filmu i koji su tvoji prioriteti trenutno u životu?

Moj prioritet u životu je sreća, a srećan sam sve dok se bavim glumom i uopšte nečim kreativnim. I tako srećan trenutno razmišljam sa kojom od tri ideje koje imam, da krenem u realizaciju.

Kako i gde zamišljaš sebe u budućnosti?

Živim danas i samo danas. A danas sebi želim zdravlje radeći nešto kreativno, npr. možda lik za novi film. Ipak, ne bih da pravim planove pa da mi se Univerzum smeje.

Zašto si odlučio da, nakon završetka fakulteta, ostaneš u Srbiji?

Ostanak, odlazak ili povratak. Ostanak je sve ono za šta smo vezani: porodica, prijatelji i navike. Odlazak su novi izazovi, nove avanture i novi početak. Povratak je nostalgija za životom koji ne može bez ostanka. Svako ima svoj ostanak, odlazak i povratak, a ja sam spreman za odlazak. U mom slučaju ne znam šta će biti sa povratkom.

Šta bi savetovao mladim kolegama koji bi možda krenuli tvojim stopama?

Da prestano rade, sanjaju, žele i maštaju. Da su ambiciozni. Da se raduju tuđem uspehu i da nikada ne zavide. Suetu zatvorite i zaključajte u pandorinu kutiju.

Razgovarala: **Katarina Mladenović**

Katarina Nikolić

Za dobru organizaciju mora da se planira čak i kada je vreme da se spava

Katarina Nikolić apsolventkinja je na studijama pedagogije. Tokom studija bila je veoma angažovana oko učenja i ostvarivanja svojih obaveza a ono što joj je bilo najzanimljivije svakako je praksa.

Sa Katarinom smo razgovarali o dobroj organizaciji, radu sa decom u okviru stručnih praksi, kao i o njenim planovima za budućnost.

Kako si odlučila da upišeš baš pedagogiju?

Kada sam upisivala fakultet nisam baš znala čime bih konkretno želela da se bavim u životu. Međutim, rad u školi mi se činio kao zanimljiv posao. Odmah sam shvatila da me rad sa decom ispunjava i da bih na neki način želela da pomažem deci. Tako se rodila ideja o studiranju pedagogije.

Šta može da se radi nakon završenih studija pedagogije?

Može da se radi u Centru za socijalni rad, u školi i sličnim ustanovama koje imaju veze sa decom. Međutim, tek sa završenim masterom dobijaš zvanje pedagoga. Sa diplomom osnovnih studija mogu da budem pomoćnik pedagoga, dok završene doktorske studije donose mogućnost za zaposlenje na fakultetu. I to predstavlja prednost za one koji žele da ostanu na fakultetu.

S obzirom na to da je prisustvo na predavanjima obavezno, kako si uspevala da uskladiš obaveze oko fakulteta sa privatnim životom?

Nisam radila za četiri godine dok sam studirala tako da sam imala vremena za svoj život. Posao ne bih mogla da uskladim sa fakultetom. Uspevala sam da organizujem sve: druženje, porodica, učenje. Za dobru organizaciju mora da se planira čak i kada je vreme da se spava. Što se spremanja ispita tiče, bilo mi je potrebno različito vreme - od pet dana do dve nedelje. Olakšavajuća okolnost je Bolonjski sistem ocenjivanja i to što je gradivo podeljeno na dva dela.

Koji ti je bio najzanimljiviji predmet tokom studija i zašto?

Kognitivni razvoj dece. Zbog toga što se tu opisuje razvoj deteta - od prenatalnog perioda pa onda kako se razvija fetus, kako se razvija kognicija, odnosno umne sposobnosti deteta, motorika. Ima i reči o tome kako okolina utiče na razvoj deteta a, naravno, ključan je uticaj porodice. To je psihološki predmet, kao i dosta predmeta na pedagogiji. Nije ni čudno jer se ova dva smera prožimaju.

Šta misliš o praksi koju organizuje fakultet?

Praksa postoji u trećoj i četvrtoj godini. Bila sam na praksi u Centru za socijalni rad, Domu za maloletne delinkvente, osnovnoj školi Učitelj Tasa, kao i u vrtiću Crvenkapa. Mogu da kažem da nam je praksa dosta značila jer se mnogo toga uči tek na praksi. Prisustvovala sam raznim situacijama i u školi i u drugim ustanovama. U tom trenutku niko neće da uzme knjigu i da vidi šta piše o toj situaciji. Najbolje se uči na praktičnom primeru.

Čime bi volela da se baviš?

Želela bih da pomognem deci kojoj je ta pomoć potrebna. Privlačio me je Dom za maloletne delinkvente, gde smo imali praksu i volela bih tamo da radim. Na taj način sam dobila želju da učestvujem u rešavanju njihovih problema. Sve su to deca koja su imala uglavnom problematične i rasturene porodice. Uglavnom se radi o deci razvedenih roditelja. Zanimalo me je kako su ta deca dospela dotle i šta je sve uticalo na to i kako je moguće dalje im pomoći.

Šta planiraš dalje?

Sledeće godine planiram da upišem master studije. Takođe, potrebno mi je šest meseci staža da bih mogla da polažem državni ispit, što je neophodno da bih mogla da se zaposlim. Verovatno ću da se fokusiram i na to. Volela bih da radim posao pedagoga, a sa našom diplomom zaista su velike mogućnosti za zaposlenje u inostranstvu. Ipak, nadam se da ću svoj posao raditi u Srbiji i verujem da nam se i ovde otvaraju mnoge mogućnosti.

Razgovarala: **Andelija Vasović**

Nikola Dopuč

Više mi znači da put do budućnosti bude dobar

Mladi i perspektivni Nikola je trenutno na završnoj godini Elektronskog fakulteta u Nišu. Trudi se da sve svoje obaveze na fakultetu i van njega reši u određenom roku. Nekada je bio član izviđačkog kampa koji mu je doneo mnogo lepih trenutaka. Voli da fotografiše i beleži važne momente u svom životu. Bio je član mnogih volonterskih organizacija, a volontirao je i kao lider sektora na Nišville jazz festivalu sa koga nosi lepe uspomene. Nikola na svoju budućnost gleda drugačijim očima, a budućim naraštajima poručuje da se bore i pobeđuju sa svojim idejama i da ne odustaju tako lako od svojih snova.

Kako si se odlučio da upišeš Elektronski fakultet?

Više ni ne znam u kom sam tačno trenutku prelomio, ali bilo je u poslednjem roku da se spremi prijemni ispit. Nekako mi se u pravljenju planova to nametalo kao ispravna odluka. Međutim, iako nisam znao šta hoću, znao sam tačno šta neću. Da sam opet u toj situaciji, verujem da se izbor ne bi menjao.

Kada se rodila ljubav prema fotografiji?

Verovatno u isto vreme kad sam i shvatio da ja ne volim da budem na fotografiji. Mada se to vremenom menjalo. Definitivno, u periodu kada sam vreme provodio u izviđačkom kampu, otpočelo je i moje aktivno interesovanje za fotografiju. Tu je uvek bilo nekih aktivnosti, druženja i putovanja, a to je moralo biti nekako sačuvano. Tako i krećem da spoznajem smisao fotografije. U vreme prelaska iz srednje škole na fakultet bio sam i najaktivniji po tom pitanju, sad više, na žalost, nemam toliko vremena.

Gde nalaziš vezu između fakulteta i interesovanja van njega?

Zapravo, nigde. Moje aktivnosti su u jednom periodu i bile haotične. Ne znam kako sam izlazio na kraj sa tim. Sve što je moglo da se vidi i gde god da se učestvuje, verovatno sam bio tamo. Kroz sve te aktivnosti se stiču veštine koje nemate od koga da naučite na fakultetu. Tako da ipak može to da bude veza, dopunjavanje jedno drugog.

Na koji način uspevaš da uskladiš sve fakultetske i vannastavne aktivnosti?

Studijski program nam je organizovan tako da smo u konstantnom procesu i radu. Kad imaš vežbe petkom u 20h, navikneš se da na okupljanje dolaziš poslednji, ako uopšte dođeš. Tako da je fakultet često bio glavni, a sve ostalo se uklapalo. Mada, dešavalo se i da ispiti ispaštaju zbog lošeg rasporeda vremena. Mislim da je sve do toga koliko je aktivnost interesantna, bilo da je vezana za fakultet ili ne.

Neko si ko je dugi niz godina radio u timu Nišville jazz festivala. Kako gledaš na to iskustvo?

Gledam na to sa velikom ljubavlju. Sigurno i poštovanjem. Volonterski program Nišvilla je najbolja stvar koja je organizovana za nišku omladinu. A uz to su mladi i bili sami organizatori i mozak čitavog programa. Ni malo nije bilo lako biti volonter. Mnogo stvari se tu učilo a da možda volonteri nisu ni bili svesni. To je ono što sam pomenuo o veštinama koje se ne uče na faksu. Uklapanje u novi tim, planiranje vremena, odnos prema liderima, vrednovanje svega, poštovanje pravila. Bez da ulazim u razloge, žao mi je što je odluka festivala da se prekine sa organizovanjem volonterskog programa. Možda volonteri neće faliti festivalu, ali festival će faliti volonterima.

Bio si tim lider u jednom od sektora na Nišvillu. Kako je raditi sa današnjom omladinom?

Za pet godina, koliko sam proveo u liderskom timu, nisam naišao na neki problem za koji bih rekao da je društveni. A opet je tu znalo biti i preko 300 volontera iz različitih gradova i sredina, različitih interesovanja i stavova. Mislim da nam je baš tako nešto potrebno, da se mladi spajaju oko neke ideje. Kada je objavljeno da se gasi volonterski program, volonteri su odmah krenuli sa pitanjima i predlaganjem ideja kako bi mogli da pomognu da se ta priča održi. Drago mi je da vidim da u srednjoškolicima postoji taj duh borbe za idejom.

Koji su tvoji trenutni prioriteti u životu?

Da završim sve započeto, redosled nije važan.

Da li planiraš da svoje studije nastaviš na masteru?

Ima još vremena do tada, imajući u vidu da sam propustio ovu godinu. Kad završim osnovne studije, onda ću misliti o tom narednom koraku.

Kako zamišljaš sebe u budućnosti?

Koliko daleko u budućnosti? Voleo bih da radim na ličnim projektima koji su tu uvek oko mene u vidu ideja. Tu bih i voleo da se pronadem. Naravno, u ispunjenom i prijatnom okruženju. Ne bih sebe ni zamišljao nešto daleko, više mi znači da put do budućnosti bude dobar.

Šta bi poručio mlađim kolegama koji idu tvojim stopama?

Da se svaki dan bore i pobeđuju. Da postavljaju pitanja i zahtevaju odgovore na njih. Da razmišljaju svojom glavom. Neka pronadū aktivnosti koje ih ispunjavaju i neka ih rade zbog sebe.

Razgovarala: **Andelija Vasović**

Sara Stanković

Kad mi nedostaje motivacija,
zamislim da sam već uspela u tome što radim

Sara Stanković, studentkinja je master studija na Prirodno-matematičkom fakultetu u Nišu koja svoje svakodnevne obaveze rešava dobrom organizacijom. Višak slobodnog vremena provodi u prirodi, fotografišući je i uživajući u njenoj lepoti. Uspela je da u svom životu spoji nespojive stvari, digitalni i stvarni svet.

Za sebe kaže da je gladna znanja i da bi volela da se bavi raznim naukama i disciplinama. Bila je član mnogih organizacija u Nišu koje su joj omogućile da stekne brojna poznanstva i iskustva.

Šta te je privuklo da upišeš master studije na Prirodno-matematičkom fakultetu?

Ovo nije jedna od onih priča gde sam oduvek znala čime želim da se bavim, te sam samo pratila svoje snove. Iskreno, nisam imala pojma. Svake godine se u meni rađala nova ideja, a kako se upis na fakultet bližio, sve mi je bilo teže da odlučim. Toliko zanimljivih oblasti, toliko neistraženih polja nauke...zašto ne mogu svime da se bavim? Odlučila sam da upišem psihologiju. Pripreme su krenule. Predomislila sam se. Studiraću elektroniku. Nove pripreme su krenule. Dva dana pre predaje dokumenata, igrom slučaja pogledala sam program modula za Računarske nauke na PMF-u, dopalo mi se što postoji puno matematičkih predmeta. Takmičar u meni se ponovo probudio i upisala sam informatiku. Studirajući, zbližila sam se s programiranjem, te su master studije na PMF-u bile logičan izbor.

Kako provodiš svoje slobodno vreme?

Ne mogu dovoljno da naglasim koliko mi prija odlazak u prirodu. Pročistim pluća, nahranim dušu. Ne razmišljam o problemima, o obavezama, o tome šta me čeka kad se vratim. Brinem samo o tome da ne pojedem neku otrovnu bobicu ili da neka životinja ne pojede mene. Šalim se malo, ali stvarno obožavam ta bekstva u prirodu, pogotovo uspon na neku planinu. Pored bezbroj divnih prizora tokom penjanja, definitivno je najlepší onaj sa samog vrha.

U slobodno vreme volim još i da fotografišem. Uglavnom mi pažnju privlače priroda i životinje, a volim da uhvatim i neke zanimljive trenutke. Ponekad odradim i neku manipulaciju, spojim elemente sa više slika u jednu, bilo to radi igre ili da njome pošaljem neku poruku.

Takođe, pratim kvizove a kao osnovac sam se i oprobala u nekoliko njih. Ko zna, možda skupim hrabrosti za još neki.

Iako sam, prema testovima, introverta, postoji i onaj „ekstrovertniji“ deo mene koji jednostavno voli da se druži.

Voliš da provodiš vreme u priorodi fotografišući je. Kako se rodila ljubav prema fotografiji i kada si odlučila da kupiš svoj prvi foto aparat?

Fotkam telefonom ali me svaki put obraduje pitanje koji foto-aparat koristim. Volela bih da imam, ali mi ne nedostaje. Čar fotografije je uhvatiti trenutak. Ono što bi mi stvarno dobro došlo jeste GoPro kamera, zakačila bih je na sebe i verujem da bih mogla približnije da dočaram ono kroz šta prolazim. Mislim, recimo, na šumu, ne na svoje unutrašnje borbe. Šalu na stranu, ljubav prema fotografiji se verovatno javila u nekom od „kako bi bilo dobro ovo ne zaboraviti“ trenutaka i od tad ne jenjava. Dokle god postoje takvi trenuci, postojaće i ljubav. Iza svake fotografije stoji priča, ali najlepše priče često ne krase fotografija.

Na fakultetu dosta provodiš vremena u digitalnom svetu, dok ti je u slobodno vreme kreativnost jača strana. Kako uspevaš da povežeš digitalni svet sa stvarnim?

Nikada nisam mogla da se opredelim samo za jednu stvar kojom ću da se bavim. Još u detinjstvu je otpočela borba između logičke i društveno-jezičke strane. Iako sam možda bolje rezultate pokazivala u matematici, fizici i šahu, volela sam i da pišem pesme i učim jezike. Kad sam upisala informatiku, osetila sam nepravdu prema toj drugoj strani. Posle višečasovnog sedenja ispred laptopa, gde od problema treba da kreiram rešenje koje će raditi, svaki detalj prirode mi deluje divno, jer ona sama funkcioniše.

Onda me priroda inspiriše da fotkam ili napišem neku kratku pesmu, pa se opet vratim u digitalni svet da te fotke obradim i podelim sa prijateljima to svoje oduševljenje. A kad sam već tu, mogla bih i da rešim onaj zadatak od malopre. Mislim da je održavanje dinamičnosti u životu jako bitno kako ne bih upala u neku rutinu i tako se prezasitila. Dete u meni i dalje jednostavno ne želi da se opredeli.

Nekada si bila član organizacije „Mladi ambasadori“ u Nišu. Koliko prednosti a koliko nedostataka ti je donelo ovo životno iskustvo?

Volontirajući sam upoznala mnogo divnih, mladih, ambicioznih ljudi. Kako sam u „Mladim ambasadorima“ bila dve godine, imala sam priliku da sa njima radim na raznim projektima i bolje upoznam kako njih tako i sebe kroz timski rad. Odličan je osećaj kad doprineseš nekoj promeni, makar to bio samo podstrek ljudima da češće idu u pozorište. S druge strane, dobila sam priliku da aktivno radim i na sebi, pišući članke za sajt. Snimila sam čak i svoju prvu reportažu. Pomogla sam izradu sajta za KreNi konferenciju, tako da se nahranila i moja „digitalna strana“. Iako više nisam član, sa mnogim volonterima se i dalje družim i to mi je omiljeni deo.

Koji su tvoji prioriteti u životu trenutno?

Prioritet mi je da završim fakultet i usput se usmerim ka nekoj grani programiranja jer sam ponovo neodlučna, sve mi deluje zanimljivo. Međutim, sada sam svesna činjenice da bih stvarno izvukla maksimum iz sebe, moram da se posvetim jednoj oblasti, ili ipak nekoliko.

Kako zamišljaš sebe u budućnosti?

Srećnu.

Svoje studije si produžila u svojoj matičnoj zemlji. Da li planiraš možda da svoj život nastaviš van njenih granica?

Apsolutno, prvom prilikom - bilo je nešto što bih rekla pre nego što sam zapravo dobila priliku. Veliki je to korak na koji, jednostavno, nisam bila spremna. Planiram da odem jednog dana, ali imam osećaj da treba još nešto da proživim ovde. Kad budem osetila da je pravi trenutak za novo poglavlje života, verujem da će mi se pružiti nova prilika. Ako se ne ukaže, sama ću je stvoriti.

Šta bi poručila mladim kolegama koji tek kreću da koračaju tvojim stopama?

U redu je da niste sigurni šta želite, u redu je ako nemate konkretan plan. „Život je ono što nam se dešava dok pravimo planove za život“, i vrlo često ispadne mnogo bolje od planiranog. Sasvim je u redu i da se bojite hoćete li uspeti, jer taj strah pokazuje da vam je stvarno stalo. Pritom neretko nismo svesni koliko zapravo možemo. Kad mi nedostaje motivacije, zamislim da sam već uspela u tome što radim, a onda pustim da me taj virtuelni osećaj vodi do toga da se stvarno osetim zadovoljno i srećno. Probajte. A ako smislite nešto bolje, javite i meni.

Razgovarala: **Andelija Vasović**

Dušan Branković

Težite ka cilju, korak po korak

Dušan završava četvrtu godinu na Elektronskom fakultetu i predsednik je BEST-a (Board of European Students of Technology). Voli da putuje, da se druži, uči i stvara i, što je najvažnije, da svoje znanje prenosi ljudima sličnim sebi. Učestvovao je na brojnim volonterskim akcijama i smatra da je volonterizam velika škola koja postaje jaka platforma za dalji život. Kako je izgledalo njegovo volontiranje na Nišville jazz festivalu i kako se nosi sa titulom predsednika jedne od većih organizacija za mlade u Nišu, možete saznati u njegovim odgovorima.

Šta te je navelo da upišeš Elektronski fakultet?

Ljubav prema tehnologiji gajim od kako sam kao osnovac na Discovery-ju pratio popularnu emisiju "Mythbusters" gde mi se svidelo kako se tehnologija i naš život svakodnevno prepliću i čine jednu celinu. Kroz srednju školu sam oblikovao svoje interesovanje i uvideo šta je to što mi je najzanimljivije i čime bih mogao da se bavim kasnije u životu. Kada je došlo vreme za izbor fakulteta, Elektronski mi je delovao kao pravo mesto za ostvarivanje dečaćkih snova o bavljenju tehnologijom i stvaranjem. Bez razmišljanja sam se upustio u vode elektronike i robotike, kojima i danas uspešno plovim.

Da možeš da vratiš vreme, šta bi promenio vezano za tvoje obrazovanje?

Hmm, interesantno pitanje koje često postavljam sebi. Verovatno ne bih promenio ništa što se tiče profesije kojom se bavim, volim ono što radim i uživam u tome. Nešto što bih verovatno promenio je svoj pristup prema fakultetu i atmosferi tokom studija. Osećam da nam fali više interakcije, kolegijalnosti i neformalnog druženja, ekskurzija i izleta kako bismo naše studentske dane učinili lakšim, a kako bismo se mi, kao studenti koji idu istim putem, bolje povezali i postali jedan pravi tim.

Sa kojim problemima se najčešće susrećeš kao predsednik BEST organizacije i kako ih rešavaš ?

Čast i zadovoljstvo koje mi predstavlja ukazano poverenje članova BEST-a Niš da u narednih godinu dana predvodim našu lokalnu grupu su u jako uskoj vezi sa odgovornošću koju ova pozicija nosi. U radu sa ljudima nailazimo na različita mišljenja, stavove i principe postupanja u određenim situacijama, motivacijom ljudi i proaktivnošću. Najveći izazov je da u jednom velikom timu ljudi, kao što je naša lokalna grupa, moj tim i ja uskladimo sve potrebe i očekivanja koja su u skladu sa misijom i vizijom naše organizacije. Sama činjenica da niste sami, već deo jednog kolektiva koji teži istom cilju, gaji timski duh i deluje internacionalno zajedno sa svim ljudima širom Evrope, daje vam samo vetar u leđa i gura vas napred ka novim izazovima i novim avanturama.

Kako uspevaš da uskladiš sve svoje fakultetske i vannastavne aktivnosti?

Voleo bih da uz odgovor na ovo pitanje čitaoci mogu da vide i osmeh koji mi sve vreme stoji na licu jer roditelji i drugari često misle da nekom magijom uspevamo da kombinujemo vreme. Šalim se, naravno. Ključ svega je prioritizacija obaveza. Ukoliko smo svesni šta su nam prioriteti toga dana, meseca ili čemu težimo u narednih godinu dana, lako ćemo sve drugo uklapati uz to. Iako nekada izgleda da u jako kratkom roku treba uraditi dosta stvari, to nam pomaže da se bolje organizujemo i još bolje pristupimo svim zadacima sa većom efikasnošću. Nešto što bih naveo kao ključno za usklađivanje fakultetskih i vannastavnih aktivnosti su ljudi koji nas razumeju i podržavaju u tim aktivnostima. Sa njima je sve mnogo lepše i lakše.

Nekoliko godina unazad bio si lider jednog od mnogobrojnih sektora na Nišville jazz festivalu. Kako je došlo do saradnje sa organizatorima?

Nišville jazz festival oblikuje mlade ljude kroz volonterizam već punu deceniju. Još kao srednjoškolac sam slušao kako je to biti Nišville volonter i želeo da se oprobam. Ljubav prema ovom festivalu se rodila na prvi pogled i na prvu džez notu. Od tada se rado vraćam na Nišville svake godine zbog energije koja vlada tokom samog festivala. To se ne može opisati već samo osetiti.

Koje je tvoje mišljenje povodom gašenja volonterskog tima na Nišville festivalu?

Gašenjem volonterskog tima Nišville je izgubio mnogo, a mladi mnogo više. Izgubili su priliku da pronađu sebe, da se druže na jedan drugačiji način i da nauče nešto što nigde drugde nisu u prilici. Znamo da je volonterski program stalno pomerao granice, stalno se govorilo o nagradama koje je dobijao, ali mislim da je najveća nagrada koju je volonterski program dobio ta što su se volonteri vraćali na festival iz godine u godinu i svoj letnji raspust i letovanja usklađivali sa datumom održavanja festivala.

Često si u kontaktu sa mladim ljudima. Kakvo je tvoje mišljenje o njima, o njihovom učenju, trudu i ponašanju?

Mladi ljudi su budućnost i u prilog tome bih želeo da citiram jednu uspešnu mladu osobu i mog druga Nedeljka koji kaže da "ulaganje u mlade nije trošak već investicija u budućnost". Smatram da više treba slušati mlade, slušati njihove potrebe, ideje, podržavati inicijative i biti uz mlade. Mi krećemo na svoj put, oblikujemo se kao ljudi i gradimo svoju budućnost. Ukoliko se svi zajedno ne potrudimo da mladima učinimo bolju i sigurniju budućnost na ovim prostorima na kojima su odrasli, neminovno je da će je potražiti pod nekim drugim nebom.

Koji su tvoji prioriteti u životu trenutno?

Ukoliko bih rekao da su mi prioriteti da napredujem i učim, završim fakultet u roku, zaposlim se i putujem, verovatno ne bih pogrešio. Ali bih pre kao glavni prioritet naveo sreću. Ukoliko smo srećni i uživamo u svemu što nas okružuje, ljudima i trenucima, svi ostali prioriteti će dolaziti sami od sebe.

Kako zamišljaš sebe u budućnosti?

Sebe u budućnosti zamišljam okružen dragim ljudima gde se zajedno sa porodicama rado sećamo srednjoškolskih i studentskih dana.

Šta savetuješ svojim mlađim kolegama koji razmišljaju o upisu na Elektronski fakultet?

Posavetovao bih ih da budu strpljivi i istrajni u svojim željama i da teže cilju do koga se dolazi korak po korak. Uspeh je mnogo draži ukoliko se gradi svakoga dana i ukoliko je osvetljen pozitivnim uglom gledanja.

Razgovarala: **Andelija Vasović**

Stefan Milovanović

Vežba, upornost i predanost uvek se isplate

Dvadesetdvogodišnji student Umetničkog fakulteta u Nišu, Stefan Milovanović, odlučio je da svoj život posveti umetnosti. Svirajući violinu od malih nogu, smatra da veliki čovek u sebi treba da gaji posebna osećanja prema muzici, jer ona stvara jedan poseban svet u koji često odlazimo. Zato je sa nama podelio svoje mišljenje o muzičkoj sceni i kako vidi današnju estradnu muzičku scenu.

Pored sviranja violine, Stefan često iz ljubavi ulazi u razne uloge svakodnevnog čoveka, pozirajući ispred kamere. Modeling vidi kao posebnu umetnost i često joj se iznova vraća. Međutim, često vidi jaku vezu između ove dve različite discipline.

Kako si odlučio da upišeš Fakultet umetnosti Univerziteta u Nišu na Departmanu za muzičku umetnost?

Potičem iz muzičke porodice. Slušajući sestru dok je svirala violinu, dosta mi se tada sviđao njen zvuk i oduvek sam imao veliku želju za tim instrumentom. Naravno, imao sam i mnogo prilika na raznim koncertima da čujem vrhunske izvođače violine i to je bio još jedan korak ka ostvarivanju mojih želja.

Da li si u detinjstvu pokazivao interesovanje ka violini ili nekom drugom muzičkom instrumentu?

Da, oduvek me je interesovala violina. Imao sam prilike da se pre samog početka školovanja upoznam sa njom. Kao što sam napomenuo, dok je sestra svirala violinu, imao sam tu čast da u pauzi pokušam da sviram.

Pored obavljanja svakodnevnih obaveza, često sviraš violinu i van fakulteta. Kako uspevaš da uskladiš fakultetske i vannastavne aktivnosti?

Škola, odnosno fakultet, treba uvek biti prioritet. Uz dobro organizovano vreme sve se može postići. Trudim se da vannastavne aktivnosti budu povezane sa umetnošću.

Često si viđen i na raznim modnim revijama i svoje interesovanje pokazuješ i prema modelingu. Kakva veza se nalazi između ove dve različite vrste umetnosti kojima se baviš?

Pored muzike i ljubavi prema violini, želja za modelingom uvek je bila prisutna. Kao dečak sam često maštao o tome. Danas kada sam počeo da ostvarujem svoje snove i kada stičem više obrazovanja, uspeo sam da uvidim sličnost između violine i modelinga. Zapravo, iako te dve stvari možda na prvi pogled deluju različito, kultura i umetnost ih dosta spajaju i postoji dosta sličnosti koje mogu pomoći jedno drugom.

U koje fakultetske predmete ulažeš najviše truda da ih savladaš i kako uspevaš u tome?

Najviše truda ulažem u vežbanje violine. Takođe, imamo predmete koji su zahtevni ali nam oni zapravo pomažu da steknemo što više znanja o muzici, a to će nam pomoći u daljem radu. Potrebno je dosta truda i volje kao i dosta vežbe, ali na kraju, naporan rad se uvek isplati.

***Kako posmatraš današnju muzičku scenu, da li je smatraš kvalitet-
nom? Šta bi promenio na njoj?***

Mislim da se malo pažnje danas posvećuje pravim vrednostima muzike. Mislim da u drugim žanrovima muzike ipak ima malo nedostatka inspiracije. Ne kažem da je bilo koji drugi žanr loš, ali usled manje kreativnosti, možemo čuti neke nedostatke. Mislim da bismo više pažnje trebali usmeriti na prošlost, sto se tiče bilo koje vrste muzike, jer tu možemo naći sve što nam je potrebno, da danas stvorimo bolju muziku.

Koji su tvoji trenutno prioriteti u životu?

Najveći prioritet je da završim fakultet i da steknem što više znanja od strane izvanrednih profesora koji nam pomažu da dosta toga naučimo.

Kako zamišljaš sebe u budućnosti?

Voleo bih da postanem profesor violine jednog dana ili da nađem zaposlenje u nekom velikom svetskom orkestru.

Šta bi savetovao svojim mlađim muzičkim kolegama?

Uprkos tome što će naići na bezbroj prepreka i dosta odricanja i truda, uz mnogo vežbe, svako može doći do svog cilja. Treba imati ljubavi prema onome čime se bavimo i tada znamo da smo na pravom putu ka ostvarenju svog cilja. Vežba, upornost i predanost uvek se isplate.

Студентски центар Ниш

Установа за стандард студената Републике Србије

Uprava

Studentski centar Niš

Ustanova za standard studenata

Republike Srbije

Aleksandra Medvedeva br. 2

www.scnis.rs, info@scnis.rs

tel/fax 236-686, 226-487, 231-339

Studentski dom - Paviljon I i II i Linijski
restoran - Topličina 1

Studentski dom - Paviljon III i Linijski
restoran - Velikotrnavska 2

Studentski dom - Paviljon IV i Linijski
restoran - Gradsko polje bb

House caffe - klub studenata u Velikotr-
navskoj 2, kod Medicinskog fakulteta

Klub Ekonomskog fakulteta -
Trg Kralja Aleksandra 11

